

12.11.2012

B7-0496/2012

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågorna för muntligt besvarande B7-0364/2012 och B7-0365/2012

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar (COP 18)
(2012/2722(RSP))

Matthias Groote

för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Karl-Heinz Florenz

för PPE-gruppen

Dan Jørgensen

för S&D-gruppen

Corinne Lepage

för ALDE-gruppen

Satu Hassi

för Verts/ALE-gruppen

Miroslav Ouzký

för ECR-gruppen

Sabine Wils

för GUE/NGL-gruppen

B7-0496/2012

**Europaparlamentets resolution om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar
(COP 18)
(2012/0000(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,
- med beaktande av resultaten från FN:s klimatförändringskonferens på Bali 2007 och handlingsplanen från Bali (beslut 1/COP 13),
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för UNFCCC och den femte partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 5) som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009, samt Köpenhamnsavtalet,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen (COP 16) inom ramen för UNFCCC och den sjätte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,
- med beaktande av UNFCCC:s sjuttonde partskonferens (COP 17) och den sjunde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 7) som hölls i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011, särskilt besluten rörande Durbanplattformen för förstärkta insatser,
- med beaktande av UNFCCC:s kommande adertonde partskonferens (COP 18) och den åttonde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 8) som ska hållas i Doha, Qatar den 26 november–8 december 2012,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen¹,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2009 om ”2050 Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan”²,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar³, av den 10 februari 2010 om resultatet

¹ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

² EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

³ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)¹, av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16)², och av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)³,

- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2012 om färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050⁴,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 9 mars 2012 om uppföljningen av UNFCCC:s sjuttonde partskonferens (COP 17) och den sjunde sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP 7) (i Durban, Sydafrika den 28 november–den 9 december 2011),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 maj 2012 om snabbstartsfinansiering för klimat,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 juli 2011 om EU:s klimatdiplomati,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram i november 2011, med titeln ”*Bridging the Emissions Gap*”,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 20 december 2005 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”, särskilt punkterna 22, 38, 75, 76 och 105⁵,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken det internationella samfundet gemensamt fastställde millennieutvecklingsmålen för utrotande av fattigdomen,
- med beaktande av de utfästelser som gjordes vid G20-toppmötet i Pittsburgh den 24–25 september 2009 om att subventionerna till fossila bränslen gradvis skulle frångås på medellång sikt och att de fattigaste länderna skulle få målinriktat stöd för att kunna anpassa sig till klimatförändringarna,
- med beaktande av den elfte partskonferensen (COP 11) om biologisk mångfald, som ska hållas i Hyderabad i Indien från och med den 8 till och med den 19 oktober 2012,
- med beaktande av de muntliga frågorna QO B7-0364/2012 och QO B7-0365 från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet som lagts fram i enlighet med artikel 115 i arbetsordningen och rådets och kommissionens uttalanden,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

¹ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

² EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0504.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2012)0086.

⁵ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- A. Besluten rörande Durbanplattformen för förstärkta insatser (Durbanpaketet) erkänner att klimatförändringarna utgör ett akut och eventuellt oåterkalleligt hot mot samhället och planeten och måste sålunda åtgärdas på internationell nivå av alla parter.
- B. I Durbanpaketet lades i princip grunden för ett omfattande, ambitiöst och internationellt rättsligt bindande avtal som omfattar alla parter och som ska nås före 2015 och tillämpas före 2020.
- C. Dohakonferensen (COP 18) måste bygga vidare på den dynamik som nåddes i Durban för att garantera att man fortsätter att utarbeta ett rättsligt bindandeglobalt avtal som ska vara klart före 2015.
- D. Ett sådant rättsligt bindande globalt avtal måste vara förenligt med principen om ”gemensamt men differentierat ansvar och respektive kapaciteter”, men måste erkänna behovet av att alla betydande utsläppare antar sådana ambitiösa och tillräckliga mål och motsvarande åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser som låter deras kapacitetsutveckling framgå.
- E. Durbanpaketet tog inte tillräcklig hänsyn till vad som behöver göras för att begränsa klimatförändringarna fram till 2020. De nuvarande åtagandena och utfästelserna är inte tillräckliga för att vi ska kunna nå målet om att över hela världen begränsa den totala årliga ökningen av medeltemperaturen vid markytan till 2° C över läget före den industriella revolutionen (”tvågradersmålet”). Dessa frågor måste därför högprioriteras vid Dohakonferensen.
- F. Enligt vetenskapliga bevis som FN:s klimatpanel lagt fram, kan tvågradersmålet endast nås om de globala utsläppen når sitt högsta värde senast 2015 och om utsläppen minskas med åtminstone 50 procent jämfört med 1990 års nivåer senast 2050 och därefter fortsätter att minska. EU bör därför kräva konkreta åtgärder av alla stora utsläppsländer och ett effektivt genomförande av dessa före 2020.
- G. Enligt färskare vetenskapliga rön är klimatförändringarnas effekter snabbare och mer markanta än vad man tidigare trott, till exempel i Arktis.
- H. Internationella energiorganet (IEA) förutspår att världens energiefterfrågan kommer att öka med en tredjedel mellan 2010 och 2035. Merparten av den ökande efterfrågan och utsläppen kommer att ske i tillväxtekonomierna. Slösaktig konsumtion av fossila bränslen stöds med subventioner till ett värde av 400 miljarder US-dollar.
- I. Utfasning av fossila bränslen i energisektorn och industrin genom tillämpning av innovationer skulle vara fördelaktig för Europa som föregångare i den växande globala marknaden för energirelaterade varor och tjänster.
- J. Innovation världen över inom en hållbar energisektor (både på produktions- och användarnivå) skapar sysselsättning, stimulerar till ekonomisk tillväxt, ökar självförsörjningen med energi och bidrar till en renare värld där klimatförändringarna begränsas och tillräcklig energiförsörjning tryggas.

- K. Investeringar i energisektorn har mycket ofta en livstid på 30 år eller mer och planering av nya projekt och metoder tar lång tid, vilket accentuerar det brådskande behovet världen över av nya åtgärder inom energiområdet.
- L. Mer forskning behövs för användbara innovationer inom energi- och transportsystemen.
- M. EU bör vara en föregångare inom klimatskyddet för att visa att EU menar allvar med sitt arbete och för att utnyttja sina tekniska och ekonomiska möjligheter.
- N. Om det inte uppnås en samsyn om vilka globala minskningsinsatser som rätteligen behövs på lång sikt kommer inget rättsligt bindande avtal att bli möjligt 2015.
- O. Vid COP 16 i Cancún (2010) utfäste sig de utvecklade länderna att fram till 2020 ställa 100 miljoner US-dollar till förfogande i form av ”ny och ytterligare finansiering” för att tillgodose de behov som klimatförändringarna förorsakar i utvecklingsländerna, men hittills finns det inte någon internationell definition av vad som verkligen menas med ”ny och ytterligare finansiering”.
- P. Efter 2012, det sista året för snabbstartfinansiering (30 miljarder US-dollar under tre år, enligt utfästelserna från Köpenhamn) vet ingen säkert hur mycket klimatfinansiering som kommer att ställas till förfogande.
- Q. Ungefär 20 procent av världens växthusgasutsläpp kommer från avskogningen och från andra former av markanvändning och förändrad markanvändning. Jord- och skogsbruket skapar ökade möjligheter att minska koldioxiden genom ökad kollagring, och minskar dessutom fattigdomen genom att ge lokalsamhällena flera inkomstkällor.
- R. En förbättrad skogsförvaltning är en grundförutsättning för att avskogningen varaktigt ska kunna minskas.

Durbanplattformen för förstärkta insatser

1. Europaparlamentet välkomnar att en ad hoc-grupp om Durbanplattformen för förstärkta insatser inrättats och noterar att beslut 1/CP 17 kräver att gruppen omedelbart inleder sitt arbete för att utarbeta ett protokoll, ett rättsinstrument eller ett överenskommet resultat med laga kraft enligt konventionen, som ska tillämpas på alla parter samt avsluta sitt arbete så tidigt som möjligt, men senast 2015. Parlamentet noterar ytterligare att dess arbete måste påverkas av klimatpanelens femte bedömningsrapport som ska vara klar 2014. Parlamentet välkomnar också att parterna arbetar med att öka ambitionsnivån före 2020.
2. Europaparlamentet betonar att jämlikhet och gemensamt ansvar, som dock differentierats alltefter respektive kapacitet, måste vara centrala principer för Durbanplattformen för förstärkta insatser för att den ska kunna åstadkomma tillfredsställande resultat för klimatet.
3. Europaparlamentet noterar jämsides med detta att Durbanpaketet även kräver att ad hoc-gruppen för långsiktigt samarbete (LCA) ska nå överenskommet resultat fram till nästa Dohakonferens.

4. Europaparlamentet betonar att det nya rättsliga instrumentet måste säkerställa begränsningsåtgärder i överensstämmelse med en global koldioxidbudget som är förenlig med att klimatförändringarna begränsas till 2° C jämfört med förindustriella nivåer, och säkerställa metoder för erforderliga klimatåtgärder i utvecklingsländer samt solid redovisning, övervakning och rapportering och en solid ordning för kontroll av genomförande och efterlevnad.
5. Europaparlamentet noterar därför med stor oro att somliga parter ridit spärr för de diskussioner som hölls i Bonn i maj 2012 men välkomnar de små, men igenkännliga stegen mot konvergens som uppnåddes under de informella extra sammanträdena i Bangkok i Thailand, den 30 augusti–5 september 2012.
6. Europaparlamentet kräver ökad tydlighet och överenskommelse om jämförbarhet för insatser och gemensam redovisning för industriländer som inte anslutit sig till Kyotoprotokollet innan ad hoc-gruppen för långsiktigt samarbete enligt konventionen upplöses.
7. Europaparlamentet betonar att EU måste föregå med gott exempel genom att uppfylla sina åtaganden och genom att visa ambition både när det gäller begränsning och finansiering. Parlamentet anser därför att det är alla EU-institutioners ansvar att före Dohakonferensen engagera sig i intensiv klimatdiplomati och skapa internationella allianser för att garantera att de åtaganden som gjorts i Durbanpaketet respekteras och UNFCCC:s process effektivt inriktas mot ett nytt multilateralt system som ska fastslås före 2015. Det är viktigt att klargöra hur konventionens principer kommer att tillämpas efter 2020 så att alla parter kan göra åtaganden. Parlamentet anser att den nya marknadsbaserade mekanismen, som fastställdes vid COP 17, är särskilt viktig i detta avseende och det är önskvärt att ad hoc-gruppen för långsiktigt samarbete enligt konventionen lyckas utarbeta tillvägagångssätt och förfaranden för mekanismen.

Kyotoprotokollet – andra åtagandeperioden

8. Europaparlamentet konstaterar parternas beslut, som framgick av Durbanpaketet och omfattat sammanlagt omkring 15 procent av de globala utsläppen, tillsammans med att EU till följd av beslutet måste arbeta hårdare för att finna lösningar på gemensamma åtgärder för att alla huvudsakligen berörda parter såsom ett mellansteg ska komma överens om en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet, vilken ska ta sin början den 1 januari 2013 och bilda övergången till ett nytt, effektivare och mer omfattande rättsligt bindande internationellt system som ska vara bindande för alla parter och träda i kraft senast 2020.
9. Europaparlamentet noterar att Förenta staterna, Ryssland, Japan och Kanada inte har anslutit sig till en eventuell andra åtagandeperiod i Kyotoprotokollet och att det råder osäkerhet om Australiens och Nya Zeelands anslutning. Vidare saknas det fortfarande utsläppsminskningmål för utvecklingsländer som Kina, Indien, Brasilien och Indonesien.
10. Europaparlamentet uppmanar att nödvändiga ändringsförslag ska antas i Doha så att den andra åtagandeperioden i Kyotoprotokollet omedelbart kan börja tillämpas provisoriskt.

11. Europaparlamentet noterar utfästelsen i beslut 1/CMP 7 i Durbanpaketet att slutdatumet för den andra åtagandeperioden ska fastställas vid Dohakonferensen, och stöder en åtagandeperiod på åtta år med slutdatumet den 31 december 2020.
12. Europaparlamentet understryker att kvantifierade åtaganden inom den nuvarande Kyotoprotokollstrukturen om mål för kvantitativ begränsning eller minskning av utsläpp, som parterna skulle lägga fram före maj 2012, måste omvandlas till ändringsförslag till Kyotoprotokollet vid Dohakonferensen, i enlighet med beslut 1/CMP 7. Parlamentet uppmanar de parter i bilaga B som ännu inte gjort det att lägga fram sina kvantifierade åtaganden och välkomnar vad EU inledningsvis gjort i frågan. Parlamentet betonar att överföringen av tilldelade utsläppsenheter (AAU) till den andra åtagandeperioden skulle hota Kyotoprotokollets miljöintegritet. Om medlemsstater får överföra tilldelade utsläppsenheter, kommer Kyotoprotokollet inte att få någon verklig effekt på begränsningen av klimatförändringarna.
13. Europaparlamentet välkomnar förslaget från grupp 77 och Kina att effektivt begränsa och minimera användningen av överskott. Parlamentet konstaterar att EU hittills inte har lagt fram något förslag om hur överskottet av tilldelade utsläppsenheter ska behandlas. Enligt Lissabonfördraget ska rådet besluta med kvalificerad majoritet både när det gäller övergripande åtgärder (artikel 16 i EUF-fördraget) och under förhandlingar och ingåendet av nya internationella avtal (artikel 218 i EUF-fördraget).
14. Europaparlamentet upprepar att mekanismen för ren utveckling måste reformeras för att skapa en bättre balans mellan utbud och efterfrågan, genom att stränga kvalitetskrav införs som garanterar att projekten håller hög nivå och omfattar pålitliga, kontrollerbara och verkliga ytterligare utsläppsminskningar, som även främjar en hållbar utveckling i utvecklingsländerna, och förhindrar en felaktig användning av mekanismen genom infrastrukturprojekt med höga koldioxidutsläpp. Parlamentet anser att mekanismen för ren utveckling i framtiden ska begränsas till de minst utvecklade länderna.

Klyftan mellan åtaganden och mål

15. Europaparlamentet understryker att det är ytterst nödvändigt att samtliga parter först uppfyller sina åtaganden, men också höjer sina ambitionsnivåer mellan nu och 2020 för att nå tvågradersmålet. Parlamentet upprepar framför allt att det ofrånkomligen behövs framsteg för att ”gigatonklyftan” mellan vetenskapens rön och parternas aktuella utfästelser ska kunna överbryggas och att det likaså behövs mera långtgående bindande åtaganden och åtgärder för utsläppsminskning än vad som ingår i Köpenhamnsavtalet, utgående från principen om ”gemensamt men differentierat ansvar och respektive kapaciteter”, vilket innebär att de fattigare länderna, med hjälp av ekonomiskt och tekniskt bistånd, men också kapacitetsuppbyggnadsåtgärder, bör ges möjlighet att direkt övergå till ett avancerat energisystem och ett ekonomiskt system med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet uppmanar särskilt parterna att omgående vidta åtgärder med verkan senast 2015 för att minska utsläpp från den internationella luftfarten och sjöfarten liksom utsläpp i form av fluorkolväten, sot, metan och andra kortlivade klimatpåverkare, för att minska avståndet till tvågradersmålet.

16. Europaparlamentet kräver att man i Doha beslutar att kvantifiera hur stor den globala klyftan är och att kontinuerligt övervaka den för att kunna vidta de åtgärder som behövs för att överbrygga den.
17. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och det cypriotiska ordförandeskapet att finna allierade för att överbrygga den s.k. gigatonklyftan, dvs. skillnaden mellan de nuvarande ambitionsnivåerna och de som krävs för att hålla den globala uppvärmningen under 2° C.
18. Europaparlamentet anser att en effektiv utfasning av subventionerna för fossila bränslen avsevärt skulle bidra till att minska klyftan mellan åtaganden och mål.
19. Europaparlamentet erinrar om att enligt resultaten från den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar måste industriländerna till 2020 minska sina nationella utsläpp med 25–40 procent jämfört med 1990 års nivåer samtidigt som utvecklingsländerna som grupp till 2020 bör uppnå en avvikelse som på ett väsentligt sätt – dvs. i storleksordningen 15–30 procent – understiger den nu förväntade takten på ökning av utsläppen. Parlamentet erinrar vidare om att de samlade globala utsläppen måste kulminera före 2020 och efterlyser en öppen diskussion om effektivare strategier för att minska klyftan mellan åtaganden och mål.
20. Europaparlamentet betonar att det behövs en tillförlitlig vetenskaplig grund som fastställts av den mellanstatliga klimatpanelen (IPCC), som har reformerats i grunden vad gäller struktur och förfaranden, och framhåller i detta avseende vikten av slutsatserna i IPCC:s femte utvärderingsrapport som väntas 2014.
21. Europaparlamentet erinrar om att det ligger i EU:s eget intresse att sikta på ett 30-procentigt klimatskyddsmål senast 2020, och på så sätt skapa hållbar tillväxt och ytterligare arbetstillfällen och minska beroendet av importerad energi.
22. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att införliva Cancúnavtalet i EU-lagstiftningen, enligt vilket parter som är industriländer ska utforma strategier för en utveckling mot låga koldioxidutsläpp. Det är viktigt att parter som är utvecklingsländer får ekonomiskt och tekniskt stöd så att de kan anta och genomföra planer för en utveckling i riktning mot låga koldioxidutsläpp. Planerna och strategierna bör ange huvuddragen för styrmedel och åtgärder som omfattar tidiga nationella insatser för att förhindra låsning av investeringar i koldioxidintensiv teknik och infrastruktur, energieffektivitet på kort och medellång sikt och mål för förnybar energi.

Klimatfinansiering

23. Europaparlamentet understryker att det är oerhört viktigt att undvika att en finansieringslucka uppstår efter 2012 (då perioden för snabbstartsfinansiering upphör) och att man måste arbeta för att trygga klimatfinansieringen mellan 2013 och 2020 från olika källor. Parlamentet anser att konkreta finansieringsåtaganden under perioden 2013–2020 är av största betydelse för att påskynda omvandlingsprocesser och för att undvika låsningar till fossilt bränsle i många utvecklingsländer samt för att stödja utvecklingsländernas arbete med att begränsa verkningarna av klimatförändringarna och

anpassa sig till dem. Parlamentet erinrar om att flertalet medlemsstater ännu inte gjort några åtaganden om klimatfinansiering efter -2013.

24. Europaparlamentet konstaterar med oro att de utvecklade länderna visserligen åtagit sig att årligen ställa 100 US-dollar till förfogande för klimatfinansiering fram till 2020 men att det ännu inte finns någon internationellt överenskommen definition på vad ”ny och ytterligare” verkligen innebär.
25. Europaparlamentet påpekar att klimatanslagen måste mätas, verifieras och övervakas, jämsides med att det ses efter om de utgör ett komplement, samt att dessa begrepp kräver en internationellt överenskommen definition. Parlamentet uppmanar EU att utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt för att det offentliga utvecklingsbiståndet inte ska gå till annat än förverkligandet av nuvarande utvecklingspolitiska mål, utan faktiskt komplettera till dem.
26. Europaparlamentet välkomnar det som gjorts inom ramen för arbetsprogrammet om långsiktig finansiering angående långsiktiga finansieringskällor och finansieringsbehov i utvecklingsländerna och ser fram emot medordförandenas rapport som ska diskuteras i Doha.
27. Europaparlamentet anser att man vid finansieringen av klimatåtgärder i utvecklingsländer måste åtgärda de negativa effekterna av klimatförändringarna som redan är kännbara i dag, och bidra till att utveckla motståndskraft särskilt i de fattigaste och mest utsatta länderna, och till att minska klyftan mellan ambitioner och mål före 2020 och samtidigt bidra till hållbar utveckling.
28. Europaparlamentet påpekar i detta sammanhang att innovativa och extra finansieringskällor (skatt på internationella finansiella transaktioner och avgifter för internationell luft- och sjöfart) bör införas.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att denna finansiering är ny och kompletterande, och dessutom att främja innovativa finansieringskällor.
30. Europaparlamentet betonar att det finns stora möjligheter till kostnadsbesparingar och minskade växthusgasutsläpp om man avskaffar subventioner för fossilt bränsle. Parlamentet kräver att man i Doha antar planer för utfasning av subventioner för fossilt bränsle, både i industriländer och utvecklingsländer, och att länderna som ingår i bilaga I ska prioriteras.
31. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en grön klimatfond och ser fram emot ett beslut om att fondens sekretariat ska ligga i Doha. Parlamentet noterar att det behövs ytterligare beslut vid Dohakonferensen för att denna fond ska kunna tas i bruk, såsom det överenskommit i Cancúnavtalen, och att besluten framför allt måste gälla fondens startkapital. Parlamentet erkänner att fonden är viktig för att de minst utvecklade länderna ska kunna begränsa verkningarna av klimatförändringarna och anpassa sig till dem, samt att det är ytterst viktigt med konkreta ekonomiska engagemang på detta område.

32. Europaparlamentet betonar att det klart ska anges i Cancúnavtalen att de medel som ställs till utvecklingsländernas förfogande genom den gröna klimatfonden ska vara ”nya” och ”komplettera” nuvarande utvecklingsbistånd.
33. Europaparlamentet erinrar om att de fattiga länderna bidragit minst till att halten av växthusgaser i atmosfären ökat, men att de är de mest utsatta för klimatförändringarnas inverkningar och har minsta anpassningskapaciteten.
34. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att garantera en konsekvent politik och av att integrera miljön i utvecklingsprojekt för att få till stånd en effektiv europeisk strategi för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.
35. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja ingrepp till förmån till de fattiga i utvecklingsländerna så att de fattigaste människornas levnadsstandard ökar. Parlamentet yrkar framför allt på att EU ska se till att ekonomiska resurser ställs till förfogande endast för stöd till klimatvänlig utveckling, vilket innebär att EU:s direkta eller indirekta stöd till industrier inom området fossila bränslen (t.ex. i form av lån som garanteras av EIB, exportkreditorgan etc.) effektivt måste frångås, för att EU ska fullgöra de åtaganden som EU ingått vid G20-toppmötet 2009 i Pittsburgh.
36. Europaparlamentet understryker att den pågående ekonomiska krisen inte får tas som förevändning att inte göra någonting eller för att vägra bevilja medel till anpassningsåtgärder i utvecklingsländer. Parlamentet betonar att utvecklingen av en ekonomi med låga koldioxidutsläpp faktiskt är ett viktigt steg på vägen ut ur krisen.
37. Europaparlamentet kräver att industriländerna ska stödja utvecklingsländerna med att använda hållbar och effektiv teknik genom tillräckliga finansiella och tekniska åtgärder utan att tvinga utvecklingsländer att skaffa patent.
38. Europaparlamentet betonar att finansiella medel bör ställas till förfogande för klimatskyddsåtgärder som ett nytt och extra bidrag vid sidan av det utvecklingsbistånd som redan ges.
39. Europaparlamentet påminner EU och dess medlemsstater om att det offentliga utvecklingsbiståndet är en viktig form av finansiering av de centrala utvecklingsbehoven – såsom hälsovård och utbildning – och att det inte bör ändras om, så att det går till klimatfinansiering. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att garantera att det finns tillräckliga resurser för att millennieutvecklingsmålen ska nås, tillsammans med nya och kompletterande medel för begränsning av klimatförändringarna och anpassning till dem.

Markanvändning, förändring av markanvändning, skogsbruk (LULUCF)

40. Europaparlamentet välkomnar antagandet av beslut 2/CMP 7 vid Durbankonferensen som ett viktigt steg för att införa stabila redovisningsregler för LULUCF-sektorn. Parlamentet noterar att det i beslutet ingår ett tvåårigt arbetsprogram för att undersöka behovet av mer omfattande redovisning i syfte att garantera miljöintegritet för sektorns bidrag till utsläppsminskningarna.

41. Europaparlamentet påminner om att både den förändrade markanvändningen och jordbruket ansvarar för en avsevärd del av växthusgasutsläppen i utvecklingsländerna, och uppmanar EU att främja kombinerat jord- och skogsbruk eller ekologiskt jordbruk, särskilt i de minst utvecklade länderna, eftersom detta bidrar till att begränsa klimatförändringarna och minska fattigdomen genom att ge de lokala samhällena möjlighet till flera inkomstkällor.
42. Europaparlamentet upprepar att produktionen av jordbruksbränslen från livsmedelsgrödor (såsom oljeväxtfrön, palmolja, sockerrör, sockerbetor och vete) eventuellt kan utmyнна i en enorm efterfrågan på mark och bli till fara för människor som bor i fattiga länder och som för sin utkomst är beroende av tillgången till mark och naturresurser.
43. Europaparlamentet beklagar att de ”hållbarhetskriterier” som gäller biodrivmedel och som förtecknats i direktivet om förnybar energi och i bränslekvalitetsdirektivet har en begränsad omfattning och inte räcker till för att begränsa de skadeverkningar som jordbruksbränslenas expansion för med sig framför allt genom indirekt ändring av markanvändningen. Parlamentet uppmanar EU att skärpa sina kriterier för biodrivmedlens hållbarhet och certifieringen av dem, för att de ska stå i konsekvens med unionens åtagande att bekämpa klimatförändringarna och med unionens enligt artikel 208 i Lissabonfördraget fördragsfästa skyldighet att föra en konsekvent utvecklingspolitik.
44. Europaparlamentet påpekar att ökad användning av biomassa skulle kunna leda till intensivare skogsbruk och minskad kollagring i skogen, vilket skulle sätta EU:s mål att begränsa temperaturökningen till 2 °C på spel. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att inte acceptera andra jordbruksbränslen än sådana som påvisbart minskar växthusgasutsläppen, inte ger upphov till några frågor angående markanvändningen, inte utgör något hot mot en trygg livsmedelsförsörjning och inte heller några risker för konflikt med miljövården. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen i detta sammanhang att utveckla rättsligt bindande kriterier för biomassa, att ta med beräkningar av indirekt ändrad markanvändning i dagens hållbarhetskriterier för jordbruksbränslen och likaså ta med beräkningar av indirekt ändrad markanvändning och av koldioxidkulder i hållbarhetskriterierna för bioenergi.

Minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse (REDD+)

45. Europaparlamentet välkomnar att man i Durban fattat beslut om finansiering, kontroll och referensnivåer. Parlamentet anser att ytterligare framsteg måste göras i Doha, särskilt rörande teknisk bedömning av referensnivåer för skog. Parlamentet noterar ytterligare att REDD+ spelar en viktig roll när det gäller att minska klyftan mellan åtaganden och mål fram till 2020.
46. Europaparlamentet betonar att utsläppsminskningen av typ REDD+ enligt UNFCCC kommer att vara offentligfinansierad, och parterna uppmanas att visa starkt politiskt engagemang för att utveckla innovativa finansieringslösningar.
47. Europaparlamentet motsätter sig handel med kvoter avseende skogens kollager och införlivandet av REDD+ i marknaden för utsläppt kol, eftersom detta skulle leda till för många utsläppsrätter och fortsatt sänkt pris på koldioxid.

48. Europaparlamentet betonar att ett framgångsrikt genomförande av REDD+ förutsätter öppenhet och solida övervakningssystem.
49. Europaparlamentet erkänner att REDD+ är ett viktigt redskap för att man ska komma till rätta med skogsbrukets utsläpp och vidhåller att REDD+ inte får undergräva framsteg som gjorts inom skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt), särskilt när det gäller skogsförvaltning, förtydligande och erkännande av urminnes hävd som grundval för ägande. Parlamentet uppmanar EU att trycka på för att REDD+-projekten ska vara förbundna med starkare och mer ingående sociala garantier och garantier för projektstyrningen och för miljön, bland annat mekanismer som garanterar att de människor som lever i skogarna inte får sina rättigheter kränkta.
50. Europaparlamentet anser att skogsskyddet kräver särskilt långfristig och stabil finansiering. Parlamentet framhäver att skogsförstörelsen åter skulle inledas om finansieringen underskrider en viss nivå.

Internationell luft- och sjöfart

51. Europaparlamentet upprepar att det behövs internationella instrument med globala utsläppsminskningsmål för att minska den internationella luft- och sjöfartens klimateffekter. Parlamentet håller fortfarande fast vid att luftfarten ska tas med i EU:s utsläppshandelssystem.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda inkomsterna från utauktionering av utsläppsrätter inom luftfarten som bidrag till att öka klimatfinansieringen från 2013 i utvecklingsländer.

Klimatskydd – särskilt i ekonomiska kristider

53. Europaparlamentet betonar att dagens ekonomiska kris tydligt visar att endast en hållbar ekonomi kan erbjuda välstånd på lång sikt och att klimatskyddet hör till grundpelarna i en hållbar ekonomi. Parlamentet framhåller att det aldrig har varit lika viktigt att klargöra skälen till politiska insatser på klimatskyddsområdet, alltså att fler ska få en hög levnadsstandard samtidigt som resurser och utvecklingsutrymme för framtida generationer också säkerställs.
54. Europaparlamentet hävdar att utmaningen med klimatförändringar inte kan ses som en isolerad företeelse utan att den alltid måste bemötas som ett led i arbetet med hållbar utveckling, industripolitik och resurspolitik.

Strukturreformer

55. Europaparlamentet anser att en av anledningarna till Durbankkonferensens framgång var att den lade en grund för att överbrygga den tidigare strikta uppdelningen i ”parter” och ”observatörer”, i ”industriländer” och ”utvecklingsländer” samt i ”länder som ingår i bilaga I” och ”länder som inte ingår i bilaga I” och uppmanar därför samtliga deltagare att sträva efter att ge framtida förhandlingar en ny, helhetsbaserad och mer inkluderande struktur.

56. Europaparlamentet anser att man genom det nuvarande åtagande- och revisionssystemet ("pledge and review") inte kommer att få till stånd de grundläggande förändringar som krävs för att bekämpa klimatförändringar på lång sikt och uppmanar därför samtliga parter att också överväga andra tillvägagångssätt.
57. Europaparlamentet betonar att det inte finns någon patentlösning på problemet med klimatförändringar och framhåller därför det stora antalet möjligheter att uppnå nödvändiga utsläppsminskningar och, ännu viktigare, nödvändiga medvetandeförändringar. Parlamentet välkomnar i detta avseende att många länder redan är i färd med att vidta ambitiösa begränsningsåtgärder och kräver att UNFCCC ska tillhandahålla en plattform för att öka insynen i vad som händer på fältet.

Övergång till en hållbar ekonomi och industri

58. Europaparlamentet uttrycker oro över de globala koldioxidutsläppen från förbränning av fossila bränslen som nådde rekordnivåer 2011 enligt uppgifter från IEA. Parlamentet erinrar om att den beräknade globala ökningen av energiförbrukning kommer att baseras på tillväxten för alla energikällor. Parlamentet anser därför att EU inte får svikta i sina ansträngningar att omvandla sin ekonomi till en hållbar ekonomi så att EU kan bygga vidare på sin konkurrensfördel i fråga om hållbar teknik och expertis. Parlamentet anser att EU bör främja den internationella spridningen av miljövänlig teknik, också på områdena förnybar energi, innovativ och effektiv teknik för fossila bränslen och särskilt energieffektiv teknik.
59. Europaparlamentet efterlyser en närmare samordning mellan rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten för att EU ska kunna tala enstämmigt i internationella organisationer såsom IEA, Irena (Internationella byrån för förnybar energi), IPEEC (Internationella partnerskapet för samarbete om energieffektivitet) och IAEA, och därmed spela en aktivare och inflytelserikare roll, särskilt när det gäller att yrka på strategier för hållbar energi och energisäkerhet.
60. Europaparlamentet betonar att många länder är på väg mot en grönare ekonomi, av olika skäl som kan innefatta klimatskydd, både resursbrist och resurseffektivitet, trygg energiförsörjning, innovation och konkurrenskraft. Parlamentet noterar till exempel investeringsprogrammen för energiövergång i länder som Kina och Sydkorea och uppmanar kommissionen att analysera programmen och deras innebörd för EU:s konkurrenskraft i berörda sektorer.
61. Europaparlamentet välkomnar dessa åtgärder och upprepar att internationellt samordnade åtgärder vore till nytta för hanteringen av frågorna om koldioxidläckage och konkurrenskraft inom de berörda sektorerna, och då framför allt inom energiintensiva sektorer. Parlamentet efterlyser ett avtal som garanterar likvärdiga verksamhetsvillkor på det internationella planet för koldioxidintensiva industrier.
62. Europaparlamentet uttrycker oro över att de s.k. importerade utsläppen ökar, eftersom utsläppen från importerade varor ökar snabbare än minskningen av utsläpp från produktion inom EU. Parlamentet är övertygat om att EU genom bättre övervakning av och ökad medvetenhet om hur de importerade utsläppen utvecklas kan uppmuntra

industriella konkurrenter att ansluta sig till en strängare ordning för minskade koldioxidutsläpp, för att nå en större acceptans för sina produkter på EU-marknaden.

63. Europaparlamentet understryker att den finansiella krisen och budgetkrisen som påverkar EU inte får hämma vare sig EU:s och dess industriers eller konsumenternas och medlemsstaternas ambitionsnivå inför de internationella klimatförhandlingarna i Doha. EU får inte svikta i sina ansträngningar att omvandla sin ekonomi, t.ex. för att förhindra att arbetstillfällena och i synnerhet gröna arbetstillfällena försvinner. EU måste övertyga sina partner världen över, däribland Kina och Förenta staterna, om fördelarna med att ansluta sig till internationella avtal samt om att utsläpp kan minskas utan förlust av konkurrenskraft och arbetstillfällena, särskilt om detta görs med förenade krafter.
64. Europaparlamentet understryker behovet av att omgående ta fram och genomföra en helhetsbetonad råvaru- och resursstrategi som bland annat avser resurseffektivitet inom alla ekonomiska sektorer i både industri- och utvecklingsländer, för att ekonomin ska bli hållbar på lång sikt, och uppmanar EU och dess medlemsstater att föregå med gott exempel i detta hänseende. Parlamentet uppmanar också EU och dess medlemsstater att stödja utvecklingsländer på både nationell och lokal nivå genom att tillhandahålla sakkunskap om hållbar gruvdrift, ökad resurseffektivitet samt återanvändning och återvinning.
65. Europaparlamentet anser att sektorsvisa tillvägagångssätt, tillsammans med tak som omfattar hela ekonomin i industriländer, kan bidra till klimatåtgärder, konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet betonar vikten av att i internationella förhandlingar anta sektorsvisa tillvägagångssätt för industriutsläpp, särskilt i tillväxtländer. Parlamentet hoppas att en sådan strategi även kommer att utgöra en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012.
66. Europaparlamentet konstaterar att priset på olika energikällor i hög grad är utslagsgivande för marknadsaktörernas, däribland industrins och konsumenternas, beteende och noterar att den internationella politiska ramen inte möjliggör en fullständig internalisering av externa kostnader och således leder till att ohållbara förbrukningsmönster hela tiden fortgår. Parlamentet upprepar att en världsomfattande marknad för utsläppt kol vore en god grund för uppnåendet både av omfattande utsläppsminskningar och likvärdiga verksamhetsvillkor för industrin. Parlamentet uppmanar EU och dess partner att inom en snar framtid ta fram det effektivaste sättet att främja kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och andra handelssystem, för att således åstadkomma en världsomfattande marknad för utsläppt kol, och säkerställa större mångfald bland minskningsalternativen, ökad marknadsstorlek och marknadslikviditet, öppenhet och insyn och i slutändan en effektivare fördelning av resurser till energisektorn och industrin.

Forskning och teknik

67. Europaparlamentet beklagar att man vid toppmötet Rio+20 i Rio de Janeiro inte gjort några större framsteg med de centrala frågorna om framtiden i hållbarhetskänseende. Parlamentet beklagar djupt bristen på konkreta mål, mätbara verksamheter och åtaganden från världens ledares sida. Parlamentet noterar resultaten från mötet i Durban, däribland framstegen med Durbanplattformen, förlängningen av Kyotoprotokollet och inrättandet av

en klimatfond som tilldelats 100 miljarder US-dollar och vidareutvecklingen av den tekniska styrelsen för spridning av teknik med låga koldioxidutsläpp.

68. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna motarbetas och för att EU:s partner runtom i världen samtidigt ska övertygas om att utsläpp kan minskas utan förluster av vare sig konkurrenskraft eller arbetstillfällen. Parlamentet efterlyser ett internationellt åtagande om ökade investeringar i forskning och utveckling inom banbrytande teknik i relevanta sektorer. Europa bör föregå med gott exempel genom att kraftigt öka anslagen till forskning om klimatvänlig och energieffektiv industri- och energiteknik och bör inom detta område också nära samarbeta med internationella partner, såsom Brik-länderna och Förenta staterna.
69. Europaparlamentet anser att innovation är nyckeln till att hålla den globala uppvärmningen under 2° C och påpekar att det finns olika sätt att främja innovation i en marknadsbaserad ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de olika mekanismer som finns för att belöna företag som är föregångare på innovationsområdet, eftersom dessa mekanismer har olika möjligheter att främja innovation och överföring samt att sprida tekniken globalt. Parlamentet kräver erkännande av utvecklingsländernas rätt att dra full nytta av den flexibilitet som erbjuds av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet).
70. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skapa ett närmare samarbete mellan Europa och de minst utvecklade länderna. EU bör stödja insatser för att de minst utvecklade länderna ska hitta partner och finansiering för investeringar i förnybar teknik och grön teknik och uppmanar kommissionen att komma med uppslag till gemensamma forskningsprogram och till hur EU ska kunna uppmuntra samarbete inom olika industrisektorer mellan industriländer och utvecklingsländer.

Energi samt energi- och resurseffektivitet

71. Europaparlamentet konstaterar att en färsk analys från IEA visar att ökad effektivitet är den framkomligaste vägen till bättre energihushållning under kommande årtionden, och att klimatvänliga investeringar fram till 2050 ger trefaldig avkastning, men kräver betydande åtgärder och incitament från myndighetshåll.
72. Europaparlamentet beklagar att det varken internationellt eller inom EU görs tillräckligt mycket för att ta till vara energisparpotentialen. Parlamentet betonar att energisparande bidrar till sysselsättningskapande, ekonomiska besparingar, trygg energiförsörjning, konkurrenskraft och utsläppsminskningar. Parlamentet uppmanar EU att fästa större vikt vid energisparande i internationella förhandlingar, i samband med att tekniköverföring, utvecklingsplaner för utvecklingsländer eller ekonomiskt stöd diskuteras och framhåller att EU och dess medlemsstater måste uppfylla sina egna mål för att framstå som trovärdiga.
73. Europaparlamentet betonar att uppskattningsvis två miljarder människor världen över fortfarande saknar tillgång till hållbar energi till rimligt pris, och framhåller att energifattigdomen måste åtgärdas i överensstämmelse med de klimatpolitiska målen.

Parlamentet konstaterar att det redan finns energiteknik för att tillgodose både behovet av globalt miljöskydd och av lokal utveckling.

74. Europaparlamentet beklagar att UNFCCC och konventionen om biologisk mångfald inte är tillräckligt samordnade, vilket innebär att resurser slösas bort och att värdefulla och kompletterande politiska möjligheter inte utnyttjas. Parlamentet visar att det klart framgår av olika undersökningar, bland dem undersökningen TEEB (*"The Economics of Ecosystems and Biodiversity"*), att det ofta är billigare att bevara ekosystemtjänster genom att agera miljövänligt än att med hjälp av alternativ till infrastruktur och tekniska lösningar nödgas ersätta funktioner som gått förlorade, och uppmanar som en följd därav EU och medlemsstaterna att vid den kommande COP 11 i Hyderabad ge sina mål på klimatförändringarnas område en närmare anknytning till målen för skyddet av den biologiska mångfalden.
75. Europaparlamentet betonar att man överallt, men särskilt i utvecklingsländerna, måste göra den miljövänliga tekniken mer tillgänglig och förbättra överföringen av den, för att information om teknik lättare ska finnas att tillgå, för att tillförlitliga uppgifter om nuvarande patent och teknik ska tas fram och tillgängliggöras, för att man med hjälp av öppna och trygga mekanismer lättare och i större utsträckning ska kunna dela med sig av samt utbyta och sammanföra immateriella rättigheter och för att det ska gå att utveckla nya mekanismer som främjar forskning utan att göra innovationerna oåtkomliga. Parlamentet uppmanar därför EU och medlemsstaterna att åtgärda frågan om immateriella rättigheter för att snabbt och effektivt ta fram och sprida innovationer som behövs för att vi ska kunna gripa oss an klimatförändringarna och motverka dem.

Klimatdiplomati

76. Europaparlamentet understryker att EU måste fortsätta att agera konstruktivt vid internationella klimatförhandlingar. EU:s klimatdiplomati måste utvecklas ytterligare av alla EU-institutioner före Doha, under Europeiska utrikestjänstens egid, för att EU ska få en tydligare klimatpolitisk profil, för att de internationella klimatförhandlingarna ska få ny kraft och för att parterna runt om i världen, särskilt de stora utsläppsländerna, ska uppmuntras att införa bindande, jämförbara och effektiva utsläppsminskningssåtgärder och ändamålsenliga begränsningar av klimatförändringarna och anpassningsåtgärder.
77. Europaparlamentet beklagar att EU:s minskningsmål inte står i konsekvens vare sig med tvågradersmålet som EU antagit eller med en kostnadseffektiv utvecklingsgång i riktning mot målet om minskade växthusgasutsläpp fram till 2050.
78. Europaparlamentet framhåller betydelsen av (subglobala) allianser med de mest progressiva länderna som ett sätt att ytterligare driva på förhandlingsprocessen och få de stora utsläppsländerna att anta ambitiösa och tillfredsställande mål om att minska växthusgasutsläpp.
79. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att EU, som är en betydande aktör, intar en gemensam förhandlingsposition vid Dohakonferensen och försöker nå ett internationellt avtal och förblir enigt i detta avseende.

80. Europaparlamentet betonar den viktiga ställning som de båda värdnationerna intar – Qatar, en av världens största olje- och naturgasproducenter som nu ser sina resurser minska, men fortfarande har världens största koldioxidutsläpp per capita, samt Sydkorea, föregångare i miljövänlig teknik och det första landet i Asien som infört lagstiftning om klimatförändringar, med åtgärder för utsläppstak och utsläppshandel. Parlamentet uppmuntrar båda länderna, som för närvarande inte ingår i bilaga I, att föregå med gott exempel och bidra till att bygga nya allianser.
81. Europaparlamentet uttrycker oro över att den informella vanan att invänta konsensus bland alla rådsdelegationer försenar angelägna klimatåtgärder och uppmanar därför rådet att alltid besluta med kvalificerad majoritet i enlighet med fördragen, särskilt när det gäller övergripande åtgärder (artikel 16.3 i EU-fördraget) och ”under hela förfarandet” vid ingåendet av internationella avtal (artikel 218.8 i EUF-fördraget).
82. Europaparlamentet noterar att kommissionen har föreslagit en färdplan för ett koldioxidfritt Europa 2050, vilket är ett mycket ambitiöst men uppnåeligt mål. Ur detta perspektiv bekräftar parlamentet sitt åtagande att minska växthusgasutsläppen även utanför ett internationellt avtal.
83. Europaparlamentet konstaterar att den globala uppvärmningen belyser alla länders ömsesidiga beroende. En internationell överenskommelse måste därför nås för att undvika en katastrofal förändring som skulle påverka mänskligheten dramatiskt.

Europaparlamentets delegation

84. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en väsentlig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter inte kunnat närvara vid EU:s samordningsmöten vid de tidigare partskonferenserna. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordföranden för parlamentets delegation får närvara vid EU-samordningsmöten i Doha.
85. Europaparlamentet konstaterar att det ramavtal som ingicks mellan kommissionen och Europaparlamentet i november 2010 ålägger kommissionen att göra det lättare för ledamöter av parlamentet att delta som observatörer i unionens delegationer vid förhandlingar om multilaterala avtal. Parlamentet erinrar om att Lissabonfördraget (artikel 218 i EUF-fördraget) föreskriver att Europaparlamentet måste ge sitt godkännande till avtal mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer.

o

o o

86. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.